13/07/2020

«Η δόξα των Αγίων είναι ο μισθός του αγώνα τους»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καισαριανής, Βύρωνος και Υμηττού

- Μητροπολίτου Καισαριανής, Βύρωνος και Υμηττού κ. Δανιήλ

Όλες τις ημέρες του έτους η αγία Εκκλησία μας έχει θεσπίσει να εορτάζονται άγια και ιερά πρόσωπα ώστε οι αγωνιζόμενοι χριστιανοί να έχουν ενώπιόν τους τις αποδείξεις της ζωής σύμφωνα με την ευαγγελική διδασκαλία. Η δόξα των αγίων είναι ο μισθός του αγώνα τους. Αυτή περιγράφεται στην αγία Γραφή με θαυμαστούς χαρακτηρισμούς, όπως:

«Απαρχές της φύσεως»
Οι άγιοι θεωρούνται «οι απαρχές της φύσεως». «Απαρχές» ή «πρωτογεννήματα» στην αγία Γραφή καλούνται οι πρώτοι και οι καλλίτεροι καρποί της συγκομιδής που προσφέρονταν από τους Ισραηλίτες θυσία ευχαριστίας για την καρποφορία της γης από τον παραγωγό στο Ναό του Θεού.

Κατ’ αυτή την έννοια οι άγιοι είναι πρώτοι και καλλίτεροι καρποί της ανθρωπίνης φύσεως, της ανθρωπότητος, που προσφέρονται στο Θεό, που παρήχθησαν ή αναδείχθησαν από Εκείνον που είναι «Φυτουργός της κτίσεως» δηλαδή Αυτός που

καλλιεργεί με το Άγιο Πνεύμα την ανθρωπότητα που Του αποδίδει αυτούς τους ευκλεείς καρπούς. Το δώρο του Θεού ζητεί ένα δώρο από τον άνθρωπο.

Η ένδοξη κατάστασή τους
Οι άγιοι προέρχονται από κάθε τόπο, φυλή, γένος και γλώσσα ανθρώπων (Αποκαλύψεως ζ΄ 9 και εξής). Στην περικοπή αυτή περιγράφεται η ένδοξη κατάστασή τους στον ουράνιο πνευματικό κόσμο. Οι ψυχές των ανθρώπων παρίστανται ενώπιον του Θρόνου του Θεού, φορούν λευκό χιτώνα (σύμβολο της καθαρότητος), κρατούν φοίνικα (σύμβολο αθανασίας) και έχουν στο κεφάλι στεφάνι (σύμβολο της νίκης).

Ο απόστολος Παύλος διακηρύττει με πανηγυρικό τρόπο

Η αμαρτία και τα πάθη διέσπασαν το ανθρώπινο γένος σε διάφορες ομάδες που η μία εστρέφετο εναντίον της άλλης για διάφορους και πολλούς σκοπούς. Ο Θεός όμως εργάσθηκε για να ενώσει το ανθρώπινο γένος σε ένα λαό, την Εκκλησία «ένα πάντες εν ώσιν» (Ιωάννου ιζ΄ 21).

Ο απόστολος Παύλος συμβουλεύει τους χριστιανούς πως να διαφυλάττουν αυτή την ενότητα μεταξύ τους (Προς Εφεσίους δ΄ 2-6).

«Οικείοι του Θεού»
Οι άγιοι χαρακτηρίζονται «οικείοι του Θεού» (Προς Εφεσίους β΄ 19) δηλαδή οικογένεια του Θεού.

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός ο κατά φύσιν εις αγαπητός Υιός Μονογενής του Θεού από αγάπη προς τον Θεό Πατέρα, που Του εχάρισε την Μοναδικότητα της Υιότητος επλάτυνε – διεύρυνε την πατρότητά Του προσάγοντας στον Θεό Πατέρα πολλούς υιούς και θυγατέρες (Προς Εβραίους β΄ 10) που τους δόθηκε το δικαίωμα να θεωρούν και να προσφωνούν τον Θεό Πατέρα «Πατέρα μας»

«Κοινωνοί θείας φύσεως»
Οι άγιοι γίνονται «κοινωνοί θείας φύσεως» μετέχουν δηλαδή στην ζωή του Θεού, στις άκτιστες ενέργειες του Θεού.

Η μετοχή αυτή σημαίνει ένωση με τον Θεό που αποτελεί το των εφετών το ακρότατο, δηλαδή την πιο υψηλή, ευγενική, άγια επιδημία του ανθρώπου.

«Πρωτότοκοι υιοί του Θεού»
Οι άγιοι αποκαλούνται «πρωτότοκοι υιοί του Θεού».

Οι πρωτότοκοι υιοί αποκτούσαν στην Ισραηλιτική κοινωνία ιδιαίτερα οικογενειακά, κληρονομικά, κοινωνικά ακόμη και ιερατικά προνόμια.

Κατ’ αυτή την έννοια ο Κύριος Ιησούς Χριστός κατέχει όλα αυτά τα πνευματικά δικαιώματα εφ’ όσον ο Θεός κατά τον Απόστολο Παύλο Αυτόν όρισε κληρονόμο πάντων (Προς Εβραίους α΄ 2).

Ενώ ο Κύριος υπέστη το Πάθος, το Σταυρό και τον θάνατο μόνος εν τούτοις την δόξα Του μοιράσθηκε με τους μαθητές Του (Ιωάννου ιζ΄ 24)